

Molt benvolguts oblats:

Avui, 11 de juliol, és la solemnitat de sant Benet. Hagués volgut que rebéssiu aquesta nova “carta de comunió”, la quarta, uns dies abans però novament retardo el meu desig. Perdoneu-m’ho. Em sap greu que als qui la rebeu per correu postal us arribarà a misses dites –i una mica també als qui la rebeu per correu.e–, però confio que d’alguna manera a tots us servirà.

Ja a principis del segle VIIè trobem força estès a Europa el culte a sant Benet en la data que se situava la seva mort, el seu traspàs: el 21 de març. No és fins a mitjans del segle XVIIIè que, per influència del monestir benedictí de Fleury (conegut també per Saint-Benoît-sur-Loire, al sud de París), apareix en alguns llibres litúrgics la data de l’11 de juliol. Us n’explico la raó. Sabem que Benet fou enterrat a Montecassino, al costat del sepulcre de la seva germana Escolàstica. Uns vint anys més tard, i a causa d’una invasió dels longobards, el monestir fou destruït i la comunitat es va dispersar durant un segle i mig. Fou durant aquest abandó forçat que l’abat de Fleury envià alguns monjos a buscar les relíquies de sant Benet. No cal ara entrar en els detalls de l’expedició ni com, en retornar a Fleury, van destriar els ossos dels dos sants. Aquest trasllat, del tot versemblant, fou acceptat i reconegut com a veritable arreu de l’Europa d’aleshores. Tot fa pensar que la data de l’11 de juliol correspon a la del trasllat solemne de les relíquies de Benet a l’església del monestir. Les d’Escolàstica anaren a l’església de Le Mans però ben aviat foren traslladades a l’abadia benedictina de Juvigny-sur-Loison, monestir de monges que fou venut i destruït ran de la Revolució francesa; ara són venerades a l’església parroquial del poble. Però la cosa no s’acaba aquí, i permeteu-me, doncs, que la completi. Ja al segle VIIIè, represa la vida monàstica a Montecassino, consta que hi eren venerades, també, les sepultures de Benet i Escolàstica! És que els monjos de Fleury s’equivocaren de sepultures o, potser, que no s’ho endugueren tot? Fa uns 70 anys es dugueren a terme estudis seriosos: a França, una anàlisi anatòmica i els experts concloueren que els dos esquelets, incomplets i amb alguns ossos mal repartits, podien correspondre perfectament a un cos masculí i a un altre femení del segle VIè; a Montecassino, d’altra banda, excavacions fetes en ocasió de la reconstrucció després de la segona guerra mundial dugueren els experts a localitzar amb poc marge d’error les sepultures dels dos sants, cosa que confirmaria la tesi sostinguda pels italians, és a dir, que els monjos de Fleury s’havien equivocat d’esquelets. Aquesta polèmica secular, amb alts i baixos, entre germans monjos que reclamen la veneració del sant a casa seva, va rebrotar un xic el 1980 en ocasió de jubileu benedictí (XVè centenari del naixement de sant Benet) però, més enllà dels dos monestirs, no és una qüestió que preocupi gaire el món benedictí; a vegades hi fem una mica de broma i tot, i tenim la prudència fraterna de no esmentar un dels monestirs quan visitem l’altre... Sigui com sigui, la figura i el mestratge de Benet tenen per a la família benedictina, monjos i oblats, un valor molt més gran que els seus ossos. I Montecassino serà sempre venerat com el monestir on Benet visqué més anys, on va escriure la Regla i on va morir.

Encara que els monjos fem també festa el 21 de març l’actual calendari litúrgic romà establert el 1969, ran de la reforma postconciliar, va fixar com a celebració universal la data de l’11 de juliol; així treia de la quaresma la memòria de sant Benet i, ja que Pau VIè, el 1964, l’havia proclamat patró d’Europa – patronatge que ara comparteix amb altres sants– la memòria adquiria, a Europa, la categoria de festa.

M’he allargat molt en l’explicació de l’entrellat de les dates. Per compensar-ne l’eixutesa amb un toc més espiritual recordo allò que llegim en el tríptic sobre els Oblats de fa uns pocs anys, i que trobo escaient de subratllar ara, perquè hi penseu, en ocasió de la nostra festa de sant Benet: *L’oblació benedictina arrela en el compromís que prové del baptisme. No comporta una consagració religiosa sinó que és un vincle espiritual amb Déu i amb una comunitat monàstica concreta. La identitat espiritual de l’oblat implica alguns elements propis del carisma benedictí: constant recerca de Déu, estimar l’adoració i el silenci, viure l’Eucaristia i la Litúrgia de les Hores, actitud de germanor i d’acolliment, treball interior per a viure amb simplicitat l’evangeli, sintonitzar amb una comunitat monàstica.* Em sembla prou suggeridor de cara a la revisió que podeu fer del vostre compromís com a oblats de Montserrat. Tot, en els deixebles de Jesús, brolla del baptisme; també, doncs, l’oblació (=ofrena) que

vau fer i que heu d'anar renovant semblantment a la renovació que fem, per Pasqua, del compromís baptismal. I aquesta oblació ha de ser viscuda en la dedicació a la pregària –sobretot, sempre que pugueu, amb les Laudes i les Vespres–, en les actituds evangèliques d'acolliment, de servei, de germanor –entre nosaltres, sí, però molt especialment amb aquells amb qui compartim la vida, el treball, l'amistat, el veïnatge...– i en comunió espiritual i, en tant que sigui possible, física i tot amb la nostra comunitat monàstica de Montserrat: ens en donen l'ocasió les trobades d'un dia o de cap de setmana i la possibilitat, a través d'internet i dels mitjans de comunicació, d'unir-se a l'Eucaristia i a les pregàries de la comunitat. Per damunt de tot, però, i amb l'ajut de l'Esperit (Pròleg, 4), l'oblat ha de tenir una actitud fonda de disponibilitat a Déu i als altres: *aquí em teniu, Déu meu, vull fer la vostra voluntat* (Salm 40, 8-9 i Pròleg, 6), confiats que Déu mateix és qui, el primer, ens diu: *els meus ulls seran fets damunt vostre i les meves orelles seran atentes a les vostres pregàries, i abans que m'invoqueu, us diré: Aquí em teniu* (Pròleg, 18).

A la primera carta, entorn de la festa del 21 de març, us vaig enviar alguns dels textos propis més importants d'aquell dia i us deia que faria el mateix en ocasió de la solemnitat de l'11 de juliol, cosa que faig ara. No m'entretinc –vosaltres mateixos ho constatareu– que també els d'aquesta diada estan amarats de referències literals o implícites a la vida i al mestratge de sant Benet.

I ara, com faig cada vegada, comento alguns punts diversos:

1) Aquests darrers dies han mort la mare dels nostres germans oblats Fidel Pareras (Armeline Liébana, el 26 de juny) i Enric González (Montserrat Milà, el 9 de juliol). Alguna vegada potser m'heu sentit dir –amb un sentiment segurament excessiu envers aquella que ens ha dut en el seu si– que les mares no s'haurien de morir mai! És clar que em refereixo a la mort terrenal, perquè enmig del dolor creiem fermament que viuen en el goig i la pau de Déu, el Pare, per intercessió de Jesucrist mort i ressuscitat: Jo sóc la resurrecció i la vida! (Joan 11,25). Una pregària, doncs, per elles i pels seus familiars.

2) Avui, mentre acabo aquestes ratlles, molts de vosaltres –i jo també– deveu estar seguint la conventual en què els nostres germans monjos Xavier Caballé i Jordi Puigdevall acaben de fer la professió solemne. Sé que alguns ho feu presencialment a Montserrat. En nom de la comunitat us agraeixo que us uniu al nostre goig i a la nostra acció de gràcies. I preguem perquè el Senyor es complagui en noves vocacions.

3) El 20 de juny ja va haver-hi, a Montserrat, el primer dels concerts d'orgue d'enguany. El 25 d'aquest mes hi haurà el segon; i els altres dos seran el 8 i el 22 d'agost, sempre a les 9 de la nit. Poden ser seguits, també, per Montserrat TV (www.abadiamontserrat.cat).

4) En la darrera carta us avançava una proposta d'uns dies de convivència i esbarjo a finals d'agost. La cosa ha pres cos –l'agència Ruth Travel hi ha treballat– i us confirmo que va endavant: del 24 al 29 d'agost (dilluns-dissabte) a Olot, des d'on podrem fer les visites anunciades. Caldrà, probablement, tenir en compte encara algunes mesures prudents a què ja estem un xic fets, però esperem poder fruir, amb normalitat, d'uns dies bonics de retrobament i d'interès cultural i paisatgístic. Els qui vau dir que, si es duia a terme, us interessava venir rebreu ben aviat, potser demà mateix o dilluns, el programa i el Full d'inscripció amb tots els detalls, com cada any; també serà enviat a força altra gent, oblats o no. Serà el moment que els qui vulgueu confirmeu la vostra participació a aquest viatge d'estiu, enguany més tardà, més curt i més proper; però segur que ben bonic.

5) Us envio, també aquesta vegada, alguns textos que em semblen interessants:

* ja us he dit que us envio alguns textos de l'Ofici propi de la festa d'avui.

* el nostre pare Hilari ha publicat darrerament aquest llibre, que us recomano: *Hal-lelu-iah. Introducció a la litúrgia de les hores*. Us envio un fragment de l'entrevista que li van fer en aquesta ocasió.

* un article del nostre pare Josep-Miquel que, a partir de la recent restauració del retaule del Miracle, parla de la necessària restauració de la nostra societat.

* un text bellíssim, com un poema –diàleg, petició insistent, pregària–, del pare Miquel Estradé.

I així acabo, just quan arriben al Miracle un parell d'oblats que han estat avui a Montserrat. Que sant Benet ens faci bons monjos, bon oblats, bons cristians. Amén.

Amb una abraçada, sempre fraterna.

Jordi Castanyer.